

WHAT NOBODY SAW

FERDINANDO FREGA

FERDINANDO FREGA

AMIT SENKI SEM LÁTOTT

The Art of Attraction · 03

Gyakran a nők azok, akik, ha elhaladnak egy pár mellett – bármilyen korú legyen is –, rossz párosnak nyilvánítják, és a következő megjegyzés mindig ugyanaz: láttad azt a kettőt, aki most ment el mellettünk? Milyen csúnya a nő – hogy a csudába fogta ki azt a jóképű pasast?

Kétség és kíváncsiság emészti őket, mert az erények sosem nyilvánvalók, a mennyiségeket pedig sosem vallják be – mint egy rendőrautók kísérte pénzszállító: soha senki sem tudja, mit visz.

Kicsit olyan, mint az írásom. Hahahahahah.

Pontosan erre a gondolatra épült az, ahogyan az embereket megismerem. Annyira, hogy egy este, a város egyik épületének tizenkettedik emeletén, kint a teraszon, ahol táncmulatságot tartottak, odajött hozzám egy magas, testes, izzadt lány, és felkért egy lassú táncra.

A körülöttem álló fiúk figyeltek – nem azért, mert jobb lettem volna náluk, hanem hogy lássák, hogyan reagálok, hiszen szinte mindannyian kikosarazták már. Ezt én nem tudtam.

Amikor tánc közben megindult a beszélgetés, a lehelete nem volt a legjobb, de úgy tettem, mintha nem venném észre. Egész este együtt táncoltunk, és én hallgattam. Aztán megkért, hogy kísérem haza; félt a motortól, így két kilométert gyalogoltam, hogy a kedvében járjak.

Arcon csókolt, és azt mondta, másnap találkozunk, de mielőtt elváltunk, azt mondta, értékeli, hogy egyetlen közeledési kísérletet sem tettem.

Visszagyalogoltam a két kilométert a motorig, az este – és a terasz többi lánya – még mindig a fejemben járt, és valahogy eljutottam odáig.

A barátaim vártak rám; tudni akarták, hogy ment. Mivel tudták, hogy sosem szerettem magamról beszélni, csak annyit mondtam: rendes lány.

De tudod, ki ő? Nem.

Dél-Olaszország legnagyobb gépipari üzeme igazgatójának a lánya. Dúsgazdag.

És?

Megdöbbentek. Felültem a motorra, és hazamentem.

Öt nappal később véletlenül összefutottam vele a város egyik kávézójában, de más volt, megváltozott.

Megkérdezte, miért nem kerestem – elvégre tudtam, hol lakik, és mostanra biztosan kiderítettem, ki ő és ki az apja.

Elmosolyodtam, és azt mondtam: de te tudod, ki a fene vagyok én?

Megtorpant, tágra nyílt szemmel, megdöbbenve, és alig hallható hangon felelte: ki vagy?

Csak a srác a buliról, aki táncolt veled, aztán hazakísért.

Ma, negyvenöt év után is barátok vagyunk. Férjhez ment, és már nagymama; felhívjuk egymást, üdvözeteket váltunk, és ennyi idő után elolvasta a narratívámat, és rájött, ki vagyok.

Valaki, akiről nem is gondolnád, hogy létezik, de aki megtáncoltatja a világ összes nőjét.

Ferdinando